

Sygn. akt III CNP 14/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa I. K.
przeciwko L. Ż.
o wydanie rzeczy lub o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 listopada 2014 r.,
na skutek skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 3 lipca 2012 r. ,

**odrzuca skargę i oddala wniosek pełnomocnika skarżącego
o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2012 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego od wyroku z dnia 7 grudnia 2011 r. Sądu Okręgowego w K. w sprawie o wydanie rzeczy lub o zapłatę.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego pozwany wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego wyroku niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Z tego powodu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), który oznacza złożenie przez skarżącego w skardze oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia poprzez powoływanie i przedstawianie dowodów, w tym tzw. dowody niedające pewności, oraz innych środków, nieuznawanych przez kodeks za dowody, np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów. Zawarte w art. 424¹ § 1 k.p.c. sformułowanie „przez wydanie” oznacza, że między wydaniem zaskarżonego orzeczenia a powstaniem szkody musi zachodzić normalny, adekwatny związek przyczynowy, o którym mowa w art. 361 § 1 k.c. Brak związku przyczynowego skutkuje niemożnością uznania, że szkoda została wyrządzona przez wydanie zaskarżonego orzeczenia i sprawia, że skarga jest niedopuszczalna. Szkoda musi zatem być spowodowana przez wydanie orzeczenia, a więc powinna zostać realnie poniesiona nie później niż w chwili wydania orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, OSNC 2006, nr 9, poz. 153, z dnia 27 lipca 2006 r., II BP 11/06, OSNP 2007, nr 15-16, poz. 223, z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06, IC 2007, nr 12, s. 50, z dnia 25 maja 2007 r., III CNP 30/07, IC 2008, nr 12, s. 52).

Skarżący, dążąc do uprawdopodobnienia poniesienia szkody, powołał się na dowody znajdujące się w aktach sprawy pierwszej oraz drugiej instancji co jest zbyt ogólnikowe i w oczywisty sposób niewystarczające do spełnienia wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2007 r., II CNP 92/07, nie publ., z dnia 26 czerwca 2008 r., I CNP 35/08, nie publ., z dnia 23 października 2014 r., V CNP 15/14, nie publ.). Pozwany mógłby ponieść szkodę tylko wtedy, gdyby wydał zasądzone rzeczy lub zapłacił zasądzoną należność, a tego nawet nie twierdzi. Okoliczność ta potwierdza niespełnienie przez skarżącego omawianego wymagania.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461). Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, odrzucenie skargi z powodu jej braków konstrukcyjnych nie uzasadnia przyznania od Skarbu Państwa ustanowionemu z urzędu pełnomocnikowi wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną stronie w postępowaniu przed Sądem Najwyższym (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2013 r., II CNP 67/12, nie publ., z dnia 21 czerwca 2012 r., IV CNP 17/12, nie publ., z dnia 22 stycznia 2008 r., II CZ 106/07, nie publ. i z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41).